06-02-2010

“Jood of Heiden?”

Dag allemaal,
Ik ben aan het overwegen hoe ‘Joods’ Heidense gelovigen zouden moeten worden zodra ze de betekenis beginnen te begrijpen van de Joodse feesten en de verborgenheden en tradities in het Oude Testament?

Op zoek naar balans
Ik geniet ervan de 7 (hoofd) Joodse feesten te vieren. In onze huiskerk in Tulsa kwamen we afgelopen herfst op het Feest van de Trompetten (Rosh Hashana) bij elkaar, en een paar weken later op Loofhuttenfeest, om hun rijke betekenis en voorafschaduwing te vieren. Velen van ons zijn wel eens bij een Seder Paasmaaltijd aanwezig geweest, of vieren het misschien wel ieder jaar, en dan verwonderen we ons over de types en beelden van de dood van de Heer en Zijn opstanding die daarin gevonden worden.

Het staat vast dat de 4 lente feesten op de exacte dag vervuld werden: Ongezuurd brood, Pasen (het kruis), Feest van de Eerstelingen (de zondag dat Jezus opgewekt werd), en Pinksteren (het geven van de Heilige Geest). Het is ook duidelijk dat we het laatste feest, Loofhuttenfeest, ook op de exacte dag zullen vieren, want Zacharia 14:16 zegt dat alle volken van jaar tot jaar naar Jeruzalem zullen trekken om het Loofhuttenfeest te vieren, samen met de Heer. Loofhuttenfeest viert dat God nu onder de mensen woont, vandaar een feest dat jaarlijks gevierd wordt in het 1000 jarig vrederijk (millennium).

Dus is het redelijk te denken dat de overgebleven 2 feesten ook op hun exacte dag plaats zullen vinden: Feest der Trompetten (opstanding van de rechtvaardige doden en het verborgen worden met de Messias) en de Grote Verzoendag (Yom Kippoer, een beeld van het kruis en de wederkomst van Christus). Dus waarom zouden we deze feesten nu al niet vieren?

Wat is de verplichting die wij als Heidense gelovigen hebben, als we die hebben, om deel te worden van deze Joodse wortels?

Oud argument
Deze vraag is al eerder naar boven gekomen. In Handelingen 13-15, waar Paulus en Barnabas het evangelie brachten aan de Heidenen in het Romeinse Rijk, waar ze hen vertelden over Jezus, de Joodse wet, en hoe Hij Joodse profetie vervuld heeft. Maar ze eisten niet van hen om de Joodse wet te houden.

Sommigen hadden daar echter vragen over. “….er stonden uit de partij der Farizeeën enigen op die gelovig geworden waren, en zeiden, dat men hen moest besnijden en gebieden de wet van Mozes te houden.”(Hand. 15:5)

Schrijvend over deze gebeurtenis, in Galaten 2:1-4, zegt Paulus dat hij naar de leiders in Jeruzalem was gegaan…..’afzonderlijk aan hen, die in aanzien waren, opdat ik niet vruchteloos liep of gelopen had”. Hij wilde zeker weten dat de vrijheid die hij leerde, wel echt de Heilige Geest was, en in overeenstemming met het Woord van God. Ze kwamen allen bij elkaar om te weten te komen hoe de Heer hier over dacht.

De Farizeeërs (wat ‘afgezonderd’ betekent), waren als een heiligheids beweging begonnen, zo rond het jaar 150 voor Christus, omdat men bezorgd was dat er geen verschil meer te zien was tussen een Jood en een Griek. Joden gingen toentertijd naar het gezondheidscentrum, net zoals de Grieken, naar sportevenementen, net zoals de Grieken, naar theaters, net zoals de Grieken en hun spreken was als dat van de Grieken. Dus werden er buurt synagogen opgericht die als school functioneerden, om de Joodse kinderen te onderwijzen in het geloof, en om de volwassenen de gelegenheid te geven elkaar te ontmoeten en het Woord te leren kennen. Tegen de tijd dat Jezus ten tonele verscheen, waren echter hun wetten en tradities belangrijker geworden dan de wet van Mozes, vandaar het conflict met Jezus.

Deze gelovigen uit de Farizeeërs, in Handelingen 15, geloofden dat Heidense gelovigen zichzelf moesten afzonderen (om heiliger te worden) en dat ze de wetten van Mozes moesten houden. Paulus, Barnabus en Petrus argumenteerden dat God hun de Heilige Geest gegeven had, en dat Hij niet had aangegeven dat er van hen verwacht werd de wetten van Mozes te gehoorzamen (wij zouden zeggen dat er geen profetisch woord daarover gegeven was), dus hoefden ze niet iets te doen dat God niet geboden had. (7-10)

Jacobus, de broer van Jezus, stond op nadat hij gehoord had wat de Heilige Geest aan het doen was onder de heidenen en zei:"…. Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen".(19)

De Geest en het Woord zijn altijd één en zijn test voor het vaststellen of een 'beweging" van God is of niet is door het vergelijken wat mensen claimen dat de Heilige Geest aan het doen is, met het Woord. Dat blijft DE manier om zuivere geestelijke beoordelingen te maken over een beweging, dienaar of "uitstorting".

Hun besluit veroorzaakte grote vreugde onder de Heidense gelovigen, zoals je kunt begrijpen. Kort gezegd: God gaf Zichzelf aan hen, wat kon de wet van het Oude Testament daar aan toevoegen? (15, 19-31)

Zo staat het vast
Je kunt denken: dat is het dan. Maar de "sekte van de Farizeeërs" waar Paulus mee te maken had in Handelingen 15, ging op hun manier verder. Zover dat Paulus in Galaten 2 hen "…valse broeders, lieden, die waren binnengeslopen, om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespieden, en zo ons tot slavernij te brengen". (1-4)

Merk op dat hij zei dat hun doel was om de mensen van vrijheid in Christus te brengen naar slavernij van de Wet van Mozes. Toch, aan de andere kant, regelde Paulus een keer zijn reizen zo om terug te zijn in Jeruzalem om het Pinksterfeest te vieren; dus wat maakt het uit? (Hand.18:21)

De scheidslijn is dit: als iemand wenst om de Joodse gewoonten te houden vanuit een positie van vrijheid en genade, is men vrij om dat te doen. Maar als men het idee heeft dat die gewoontes gehouden moeten worden, omdat men denkt dat ze God aanstoot geven als ze dat niet doen, of als men denkt dat het houden ervan God meer behaagt, of als men zich incompleet voelt in zijn geloof, of omdat anderen dat afdwingen door een schuldgevoel te geven, of door te menen dat men een hogere openbaring hierover heeft, zijn ze dwalend.

Omweggetje
Paulus besprak ook het houden van de Sabbat, in Romeinen 14:5-6, waar hij zei: "Deze stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd. Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here." (Eng. Vert.: en wie aan een bepaalde dag niet hecht, doet het om de Here)

En opnieuw in Coll. 2:16-17 "Laat niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan (Feest der Trompetten) of Sabbat, dingen die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is."

Met andere woorden, indien je een Zaterdag of een Joodse feestdag hoger acht dan de rest, dat is wat je doet als voor de Heer en dat is prima. De scheidslijn die niet overschreden moet worden is het dwingen van anderen of te verzakking door er een wet van te maken. In dit gedeelte uit Romeinen had hij te maken met vegetariërs, de Sabbath en het eten van vlees dat aan de afgoden was geofferd.

Paulus zei tegen diegenen die alleen maar groenten aten, of die de ene dag belangrijker vonden dan de andere, of diegene die gewetensbezwaren hadden bij het eten van vlees dat in een (heidense) tempel was geofferd, dat ze "zwak waren in het geloof" (vs 1). Hij zei dat we hen moesten ontvangen, maar niet vanwege twijfelachtige argumenten. "Laat een ieder voor zichzelf overtuigd zijn". (maar dit niet een ander opdringen)

Eind van de omweg, terug naar het pad
Hier zijn enkele dingen die Paulus in Galaten onderwees over het teruggaan onder de wet:

"Ik ontneem aan de genade Gods haar kracht niet; want indien er gerechtigheid door de wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven". (2:21)

"Zijt gij zo onverstandig? Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij nu met het vlees?"(3:3

Onverstandig (dwaas). Jakkes, dat doet pijn. Gelovigen, maar die er voor kiezen in hun geloof een dwaas pad te gaan. Bedenk de logica – indien je de Heilige Geest binnenin hebt, hoe kun je dan perfect worden door wetten (vanbuiten)? Is het niet logisch dat indien je de Heilige Geest binnenin hebt, volwassenheid komt door te wandelen met Hem, levend vanuit de geestelijke mens naar buiten?

Niet veel wonderen worden gezien onder diegenen die gebonden zijn door de Wet en religieuze beperkingen: “Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt, *doet Hij dit* ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof?”(3:5)

Paulus zegt dat we geen dienaars zijn die de wet van de meester moeten gehoorzamen, maar dat we kinderen van God zijn, en onze geest roept uit “Abba (pappie) Vader”.(4:6)

De wet is niet uit geloof (het is werken) en “…een mens wordt niet gerechtvaardigd door de werken van de Wet, maar door het geloof van Jezus Christus…” (3:12; 2:16)

Hij zegt dat de wet een tuchtmeester was om ons tot Christus te brengen, maar wanneer we Christus hebben, dan zijn we niet meer onder de tuchtmeester, want we zijn nu immers allemaal kinderen van God. (3:23-26)

De verplichting en huichelachtigheid
Paulus gaat verder met het zeggen dat diegenen die zichzelf gewillig onder de Wet plaatsen, “gevallen zijn van de genade” (5:4), en indien iemand onder de wet is, dat indien ze één wet overtreden ze schuldig zijn aan de hele wet. (5:3)

Bijvoorbeeld Matt 23:23: Jezus vertelde de leiders die zo bezorgd waren over het doen van details van de wet, dat ze de werkelijk belangrijke zaken zoals gerechtigheid, genade en geloof, mistten. Dit kwam doordat ze zich concentreerden op dingen als het geven van tienden van mint, anijs en komijn.

Paulus zegt dat indien gelovigen er voor kiezen om onder de Wet te gaan, ze de gehele wet moeten houden. In dit voorbeeld: indien ze tienden geven, dan moeten ze ook tienden geven van hun kruidenrek, anders zijn ze schuldig aan de hele wet en zijn ze huichelaars geworden.

Maar indien je er voor kiest om tienden te geven en/of je hebt een discipline om regelmatig te geven, dan worden er zegeningen vrijgezet. (2 Cor 9:6-11; Luk 6:38), maar het wordt gedaan van uit een positie van vrijheid en genade, niet wettisch.

Indien jij je zelf onder de wet plaatst, dan kun je niet allerlei gemengde stoffen als kleding dragen (zeg maar dag tegen shirts van katoen/polyester), eet vis die geen vinnen en schubben hebben (zeg maar dag tegen garnalen / kreeft / krab / meerval), je kunt geen kaas hebben op de kaasburger, geef ook van je kruidenrek en nog een groot aantal andere wetten – (613 wetten in de wetten van Mozes) en het overtreden van één betekent het overtreden van de gehele wet

Paul vindt hun ijver geweldig, maar zocht er naar om hen in balans te krijgen, want indien ze verder door gingen in deze gebondenheid, dan zouden ze verkeerd eindigen. Ze worden tegenstanders of vervolgers van diegenen die in de vrijheid in Christus wandelen (4:18-31)

Hij gaat verder met te zeggen dat ze in hun ijver om meer als-Christus-gelijk te zijn, het antwoord vinden in het leven vanuit hun geest en de Heilige Geest, en niet door wetticisme: “Indien je wordt geleid door de Geest ben je niet onder de Wet”. (5:13-16)

“Want gij zijt geroepen, broeders, om vrij te zijn; gebruikt echter die vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees, maar dient elkander door de liefde.
Want de gehele wet is in een woord vervuld, in dit: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf”.(5:13-14)

En dat samengevat: Wij Heidenen of gelijkgestemde Joden zoals Paulus, mogen de Joodse cultuur en feesten vieren vanuit een positie van vrijheid, zo vaak wij wensen en tot de diepte zoals we wensen, maar wij moeten die vrijheid niet verdraaien tot een recht / vergunning om de genade te verlaten om terug te gaan naar slavernij. Deze genade is gegeven opdat we elkaar kunnen dienen in de liefde.

Enkele gedachten voor deze week…

Zegen
John Fenn / vertaling AHJ/WJM